

Resultat, indvirke paa den Pris, hvortil Varen kommer her til Landet. Men navnlig er det ganske givet, at man ved at formaa Skibsfarten til at føre disse Varer hjem til en lavere Pris end Verdensmarkedets Fragtpris kan frembringe en samlet lavere Pris paa Markedet her i Landet.

Men yderligere skal jeg gøre den højtærede Landbrugsminister opmærksom paa, at paa endnu et Punkt kan man gribe ind. Ved Verdensmarkedets Pris forstaaer Handelen ikke blot den Pris, hvortil en Vare er kommet hjem, men den Pris, hvori Varen paa et senere Tidspunkt vilde staa, hvis den derefter skulde føres hjem. Om Varer, som er købte og førte hjem til 20 Kr., siger man, at Verdensmarkedets Pris er 28 Kr., naar den næste Sending af disse Varer vil komme til at staa i 28 Kr., og saa forhøjer man de 20 Kr. til 28 Kr. for de gamle Varer. Denne Verdensmarkedetspris kan man modvirke ved Foranstaltninger fra Statsmagtens Side; uden Hekseri, og det er sket bl. a. gennem Centralkontoret for Foderstoffer, hvilket fremgaar tydeligt af det Forhold, at hvis man skulde anvende Verdensmarkedets Pris paa Majs i Øjeblikket, vilde Landbruget betale de Majsbeholdninger, der er her i Landet, meget højere, end de faktisk af Centralkontoret udbydes til.

Den højtærede Landbrugsminister behandler imidlertid ikke disse Forhold ved at undersøge dem i deres Realitet, behandle dem som Kendsgerninger; han behandler alle disse Spørgsmaal som Teorier, og det, der har skabt den højtærede Landbrugsministers Ry i Øjeblikket, er den Frejdighed, hvormed han forkynder et Livssyn, som staaer over alle Kendsgerninger. Det er det, som for Øjeblikket har skabt ham en vis Førerstilling indenfor Partiet og Regeringen. Men naar Kendsgerningerne kommer til at faa Overmagt over Livssynet — hvilket de vil komme til at faa, naar det ærede Medlem skal, ikke sidde og tale Teori, men praktisere sin Politik —, saa frygter jeg for, at Populariteten vil forundste. Den højtærede Landbrugsminister sagde, at dette Centralkontor vel tillod, at der førtes Varer ind udenom det, men at saadant ikke skete; thi ingen vilde indføre Varer udenom Kontoret, naar de vidste, at dets Indgriben kunde komme til at

hindre Indførselen. I Maanederne fra Februar til Juni ved man, at Centralkontoret har indført ca. 90 000 Tons Majs, og udenom Centralkontoret er der af private Importører indført ca. 70 000 Tons Majs. Altsaa har den frie Import udenom Centralkontoret levet og virket. For Landbruget er Betydningen af Centralkontorets Virksomhed nu den, at uden dette Kontors Virksomhed vilde den private Import have medført en Forhøjelse af Majspriserne, som nu, da Centralkontoret virker regulerende, ikke har kunnet finde Sted.

Den højtærede Landbrugsminister talte noget om, at Umuligheden af at udføre Byg havde kostet Landet 60—70 Mill. Kr. Jeg gad nu vide, hvorledes den højtærede Landbrugsminister regner dette Regnestykke ud. Jeg antager, han mener, at der i Udlandet for en særlig fin Kvalitet af dansk Byg kunde opnaas en betydelig højere Pris end den, den kunde sælges til herhjemme, og det er rigtigt; men det Kvantum Byg, som overhovedet var anvendeligt til denne Luksuseksport, fordi det altsaa var en særlig fin Bygsort, var paa ingen Maade saa stort, at der kunde blive Tale om et saadant Beløb, og de Kvantiteter, som man i Landbrugsudvalget har beskæftiget sig med, kan paa ingen Maade berettiget den højtærede Landbrugsminister til at mene, at man kunde have haft en nationaløkonomisk Fordel paa 60—70 Mill. Kr. Derimod vilde man snarere kunne sige, at Centralkontoret og Skibsfartordningen tilsammen har gavnet det danske Landbrug for ca. 60—70 Mill. Kr.

Til det ærede Medlem Hr. Drachmann skal jeg kun gøre en enkelt Bemærkning. Han vilde nu ikke længere helt ud opretholde, at det var danske krigspolitiske Ideer, som havde besejret Verden, om han end mente, at vi havde været medvirkende til den skadelige Udvikling, der havde fundet Sted. Hvis det ærede Medlem vil undersøge, hvornaar for første Gang England gik til at beskæftige sig med Statsregulering af Kulprisen, og vil stille dette i Relation til den første Gang, man fra dansk Side gik til ved Statens Medvirken at understøtte Landbruget i dets Krav om en forhøjet Smørpris, vil det ærede Medlem finde, at det er England, som har Præferencen. Og dette er meget naturligt. Hvad der fra